

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra E Bindstouw (DK) (paralleltekst med Rigsmålgengivelse)

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Noveller", i Blicher, Steen Steensen: *Noveller*, udg. af Esther Kielberg ; Henrik Ljungberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 243. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blic03val-shoot-idm140515387459152/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Noveller

Men det blev befalet, at Kirken skulde rives ned for denne her gruselige Gerning, og siden har de Folk, der hørte til Lunde Sogn, gaaet til Torning Kirke. – Det var nu det; men I skulde have at vide, hvordan det gik med hende Skræpigens. Se kuns nu: Ham, den yngste Broder, han købte Avnsbjerg – for Fruen døde knap efter at hendes Kæreste var myrdet. Men Gaarden hed ikke Avnsbjerg endnu; den havde et andet Navn, ingen nulevende kan huske. Det Navn, den har nu, fik den efter den her bitte Tøs i Skræ – for hun hed Ane; og da Herremanden ikke kunde forlokke hende ved noget Middel, saa tog han hende til Kone i Tugt og Ære og klædte hende op i Silke og Damask – det var noget andet end en rød Binderøje og et Par Stunthoser. De levede glædelig sammen i mange Herrens Aar. Det sidste, jeg besøgte dem, gav de mig en Kurv fuld af Brændevin og et Glas fuldt af Brød og en Skilling i min Pung. Nu er den Historie ikke længere.»

»Den var ikke saameget taabelig!« sagde Skolemesteren. »Men nu skulde vi vel have en Vise. Syng frem, Visti! Du kan jo saamange, som der er Fingre og Tæer paa os allesammen. Men det skulde være saadan en plaserlig en.« Visti gav sit Nøgle et Snur, lettede sig fra Stolen, trak op i sine Bukser, satte sig igen, spyttede sin Skraa ud og tog rask fat:

»Øvli han var saa lystig en Svend,
skulde han et Ærind, saa stak han i Rend
histop og herved
Gik han med Høle og gik han med Plov,
aldrig havde han Ro,
undtagen naar han sov
saa sødeligt, saa blødeligt.

Skøn Else hun er sig en Frøken saa fin,
hun gaar i Silke og Maar og Hermelin
histop og herved
Saa hun ham Øvli i Mark eller Skov,
aldrig havde hun Ro,